

Fővárosi Törvényszék

Az ügy száma: 105.K.702.734/2024/5.
A felperes: AmRest Vendéglátó Kft.
(1138 Budapest, Dunavirág u. 2-6. 3/2.)
A felperes képviselője: Szendrő Ügyvédi Iroda
(1053 Budapest, Károlyi u. 12. - ügyvéd)
Az alperes: Gazdasági Versenyhivatal
(1026 Budapest, Riadó u. 1-3.)
Az alperes képviselője: dr. Ay Zoltán Nándor kamarai jogtanácsos
A per tárgya: versenyügy vonatkozású közigazgatási jogvita (VJ/52-57/2021.)

Í t é l e t

A bíróság az alperes Vj/52-57/2021. számú határozatát megsemmisíti.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 2.353.000 (kétfmillió-háromszázötvenháromezer) forint perköltséget.

A 36.000 (harminchatezer) forint feljegyzett kereseti illeték az állam terhén marad.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A per alapjául szolgáló tényállás

- [1] A felperes Közép-Európa legnagyobb étteremüzemeltető vállalata, amely az AmRest vállalkozáscsoport részeként Magyarországon a KFC, Pizza Hut és a Starbucks márkák kizárólagos képviselője. A felperes országosan 80 KFC éttermet üzemeltet, ahol üdítő, gyümölcslé és ásványvíz termékeket is értékesít. Az alperes 2021. december 20. napján versenyfelügyeleti eljárást indított, mivel észlelte, hogy a felperes az egyes italkategóriákban kizárólag egy gyártó termékeit értékesíti, ami valószínűsíthetően sérti a kereskedelemről szóló 2015. évi CLXIV. törvény (a továbbiakban: Kertv.) 7/B.§ (2) bekezdését.
- [2] Az alperes az eljárás során összevetette a felperes által működtetett KFC éttermek vizsgált időszakban érvényes itallapjait és ezek alapján 4 különböző itallap csoportot azonosított. Vizsgálat alá vonta az ásványvíz és szikvíz (szódavíz), a gyümölcslé és gyümölcsnektár, valamint az üdítő és gyümölcsital kategóriákban értékesített termékeket, a beszerzések szerződéses konstrukcióit és feltárta a felperes beszállítóit. Megállapította, hogy a beszerzett termékek gyártói különböző vállalkozások; meghatározta, hogy az adott italmárka gyártója mely vállalkozáscsoportba tartozik, és az adott termék mikortól érhető el a felperes kínálatában.
- [3] A felperes nyilatkozata szerint a Kertv. 7/B.§-ának nyelvtani értelmezése alapján nem 4, hanem 3 italkategória (alkoholos ital, ízesített alkoholmentes ital és vizek) különböztethető meg, melyet alátámaszt a kategóriaafelosztás funkcionális megközelítése is. Előadta, hogy a vizsgálati jelentés a Kertv. módosításának célját a kisebb piaci szereplők által tapasztalt

belépési korlátok mérséklésében jelöli meg, ezt ugyanakkor a jogalkotó elsősorban a Kertv. 7/B.§ (1) bekezdésben foglalt kizárólagos szerződések tilalmával, nem pedig a (2) bekezdés szerinti Portfólió Bővítési Kötelezettséggel (PBK) összefüggésben fogalmazza meg. A PBK nem jár szükségszerűen a kisebb piaci szereplők versenyhelyzetének javulásával, jöhiszeműen juthatott arra a következtetésre, hogy rá a Kertv. 11/D.§ (2) bekezdés első fordulata vonatkozik, azaz a módosításnak nem 2021. március 1-jétől, hanem augusztus 1-jétől volt köteles megfelelni. Hivatkozott arra, hogy az alperes által megjelölt, jogszabályszerkesztésről szóló 61/2019. (XII.14.) IRM rendelet (a továbbiakban: Jszer.) alkalmazását a jogforrási hierarchiában megelőzi az értelmezendő jogszabály. Rámutatott, a versenyjog hatálya a vállalkozásokra terjed ki, a tisztességtelen piaci magatartás és versenykorlátozás tilalmáról szóló 1996. évi LVII. törvény (a továbbiakban: Tpv.) 1.§-a ezt egyértelművé is teszi, míg a vállalkozások csoportjára vonatkozó definíciót a Tpv. 15.§-a rögzíti. A PBK-nak ugyanakkor nem a vállalkozás (különösen nem a vállalkozáscsoport) az alanya, hanem a gyártó, amelynek fogalmát a Kertv. nem definiálja. A vizsgálati jelentés szerint az italtermék gyártója az a vállalkozás, amelyik a termék címkéjén feltüntetésre került, a Kertv. azonban nem a vállalkozáscsoport, hanem a vállalatcsoport fogalmat használja, ami nem versenyjogi, hanem számviteli fogalom. Elsőként a vizsgálati jelentésből értesült, hogy az alperes a gyártókra vállalkozáscsoport szinten tekint. Az előzetes álláspontot követő nyilatkozatában a termékkategóriák meghatározásával, a jogszabálmódosítás időbeli hatályával, továbbá a Kertv. 7/B.§ (2)-ában szereplő gyártó fogalmának csoportszintű megközelítésével és a jelentős piaci erő (JPE) vizsgálatával összefüggésben fejtette ki álláspontját, hangsúlyozva, hogy a gyártók vállalatcsoport szinten történő értelmezése nem vezethető le a Kertv.-ből, a PBK-nak valójában minden olyan italgyártó és vendéglátó üzlet (Horeca egység) megfelel, amelyik két különböző jogi személy gyártó termékeit értékesíti az egyes termékkategóriákban.

Az alperes határozata

- [4] Az alperes a Vj/52-57/2021. számú határozatával a Tpv. 76.§ (1) bekezdés f) pontja alapján megállapította, hogy a felperes az ásványvizek és a szikvizek esetében a 2021. augusztus 1. és 2022. január 20-a közötti időszakban megsértette a Kertv. 7/B.§ (2) bekezdését. A Tpv. 76.§ (1) bekezdés o) pontja alapján megállapította, hogy a felperes magatartása egyebekben nem volt jogsértő.
- [5] Indokolásában a Kertv. 1.§, 2.§, 7, 27, 30. pontjai, 7/B.§ (1)-(2), (7) bekezdés, 9.§ (3a) bekezdés, 11/D.§ (2) bekezdés rendelkezéseire hivatkozott. Rögzítette, hogy a Kertv. 7/B.§ (2) bekezdése „A jelentős piaci erővel rendelkező vállalkozásokra vonatkozó szabályozás” című fejezetben található, ezért arra lehet következtetni, hogy az italkínálatot olyan esetekben kívánja szabályozni, amikor JPE vállalkozások az érintett gyártók (beszállítók). Utalt a Kertv. preambulumára és a jogszabálmódosítás hivatalos indoklására. Kiemelte, a Kertv. 7/B.§ (8) bekezdése kizárólag az italgyártóra határozza meg, hogy mely esetben tekinthető JPE gyártónak. A Kertv. 7/B.§ (2) bekezdésének megszegése nem állapítható meg, ha egy italt árusító vendéglátó üzlet csak egyetlen nem JPE italgyártó (JPEV) termékét árulja. A Kertv. 7/B.§ (8) bekezdése és a számvitelről szóló 2000. évi C. törvény (Sztv.) 3.§ (3) bekezdése alapján vizsgálta, hogy a felperes bármelyik italgyártó beszállítója JPEV-nek minősül-e, és mivel a Kertv. 7/B.§ (2) bekezdése minden Horeca egységre vonatkozik, a JPEV kizárólag a gyártóra vonatkozatható; a (8) bekezdés pedig egyértelműen vállalatcsoport szinten határozza meg a gyártó fogalmát. Megállapította ez alapján, hogy a felperes beszállítója JPEV, majd azt vizsgálta, hogy a felperes eleget tett-e annak a törvényi kötelezettségnek, hogy legalább két különböző, más-más vállalatcsoportba tartozó gyártó termékeinek értékesítését biztosítja. Megállapította, hogy a Kertv. 7/B.§ (2) bekezdésben megjelölt termékkategóriák képezik a tárgyi hatályt és a jogszabály nyelvtani, logikai értelmezése alapján a felperes álláspontjával

szemben 4 termékkategória (sör, gyümölcslé és gyümölcsnektár, üdítőital és gyümölcsital, ásványvíz) különíthető el; a gyümölcslé és gyümölcsnektár, illetve az üdítőital és gyümölcsital kategóriák elválasztását indokolja azok külön nevesítése, valamint az eltérő gyümölcsstartalom és az eltérő előállítási mód is. A Jszt. 7.§ (2) bekezdése szerinti felsorolás elemei közötti logikai kapcsolat a felsorolás utolsó eleméhez fűzött kötőszóval is megteremthető.

- [6] A Kertv. 7/B.§ időbeli hatályát illetően előadta, hogy a Kertv. 11/D.§ (2) bekezdése alapján felperesnek a jogszabálmódosítás szerinti kötelezettséget 2021. augusztus 1-jétől kellett teljesíteni, ezt megelőzően nem történt jogszabálysértés. Tekintve, hogy a felperes beszállítója JPEV, vizsgálni kellett, hogy a felperes által értékesített 3 kategóriában (a felperes sört nem forgalmaz) a vizsgált időszakban volt-e más italgyártó is beszállító. Az üdítő és gyümölcsital, valamint gyümölcslé és gyümölcsnektár termékkategóriákban a felperes a Kertv. 7/B.§ (2) bekezdés szerinti törvényi kötelezettségének eleget tett, az ásványvíz és szikvíz (szódavíz) termékkategóriában ugyanakkor magatartása 2021. augusztus 1-től 2022. január 20-ig jogsértő volt, mivel 2021. március 1. és május 31. között 1 gyártó termékeit értékesítette, a 2021. június 1-jével bevezetett új ásványvíz termékgyártó pedig nem független a másik elérhető termék gyártójától.
- [7] A bírságkiszabást nem tartotta indokoltnak, mert új, korábban nem alkalmazott törvényi kötelezettség teljesítését vizsgálta, a lényeges jogkérdésben még nincs kialakult joggyakorlat, a jogsértő állapot rövid ideig állt fent, és a felperes a magatartását meg is változtatta, az 2022. január 21-től már nem tekinthető jogsértőnek.

A kereset és a védírat

- [8] A felperes keresetében elsődlegesen az alperes határozatának megsemmisítését kérte jogsértés hiánya, másodlagosan az eljárás lényeges szabályainak megsértése miatt. Harmadlagosan az alperes határozatának megsemmisítése mellett az alperes új eljárásra kötelezését kérte. Perköltséget igényelt.
- [9] Álláspontja szerint a Kertv. új szabályai nem felelnek meg a normavilágosság követelményének. A keresetlevél 7-11. oldalán táblázatban mutatta be a Kertv. új jogszabályi rendelkezéseit és az azzal kapcsolatos, általa bizonytalannak ítélt tényezőket a PBK tárgyi és időbeli hatálya, a PBK szempontjából releváns szereplők (gyártó és JPE gyártó) viszonylatában. Kifejtette, a PBK célja bizonytalan, nem alkalmas az állítólagos jogalkotói célok elérésére; olyan jogszabály esetén pedig, amelynek a célja nem világos, tartalmilag sem észszerű, és nem is lehetséges a normaszöveg értelmezését a jogalkotói célra alapítani. A PBK súlyos problémákat okoz az iparág számára, a vendéglátó egységek vonatkozó adminisztrációs és egyéb terhei (például rendelési igények felmérése, leadása) arányosan növekednek. A jogalanyoknak gyakorlatban nem volt, és nincs is reális lehetőségük arra, hogy a magatartásukat a jogintézmény céljával összhangba hozzák. A felmerülő bizonytalanságok eloszlatása a jogértelmezés módszerével nem lehetséges, ezért kérte, hogy a bíróság kezdeményezze az Alkotmánybíróságnál a Kertv. 7/B.§ (1)-(2) bekezdései, a (7) bekezdés b) pont, (8) bekezdés, valamint 11/D.§ (2) bekezdés alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését.
- [10] Állította, hogy az alperes jogértelmezése hibás is, mert a PBK-nak mind a normaszöveg nyelvtani, módszertani, mind a funkcionális megközelítése 3 termékkategória meghatározását támasztja alá; az üdítőital, gyümölcsital – gyümölcslé, gyümölcsnektár páros valójában nem kettő, hanem egyetlen kategória. A funkcionális megközelítés is 3 termékkategória - a sör mint alkoholos ital, az ízesített alkoholmentes italok, és a vizek – elkülönítését erősíti. Az alperes az üdítőital, gyümölcsital, illetve gyümölcslé és gyümölcsnektár elhatárolását önkényes módon (eltérő gyümölcsstartalom és előállítási mód) határozta meg, figyelemmel arra is, hogy a Jszt. rendelkezései alkalmatlanok a jogszabályértelmezésre.

- [11] A vállalatcsoport szintű megközelítés is önkényes és a Kertv.-vel ellentétes; a 7/B.§ (8) bekezdése kizárólag a JPE gyártó fogalmát definiálja, amelynek a (7) bekezdés b) pontját is figyelembevéve, csak a kizárólagos szerződések tilalma kapcsán van jelentősége. A Kertv. 7/B.§ (2) bekezdése sem a JPE gyártó, sem pedig az arra tovább utaló jognyilatkozat fogalmát nem tartalmazza, a gyártó kapcsán semmilyen módon nem utal a JPE fogalomra, illetve ezen keresztül az Sztv.-re. Emiatt a határozatnak az a megközelítése, hogy a gyártókat az Sztv. módszertana szerint meghatározott vállalatcsoportokként értelmezi, nélkülözi a jogszabályi alapot. A Kertv. 7/B.§ (2) bekezdéséből a gyártók vállalatcsoport szinten történő értelmezése nem vezethető le, és e hiányt a jogszabály normatív tartalommal nem rendelkező indokolása sem pótolhatja. A PBK vállalatcsoport szintű értelmezése a mindennapi gyakorlatban lehetetlen elvárásokat (elemzést, gyakorlatilag vállalkozáscsoport auditot) támaszt a piaci szereplőkkel szemben; a Magyarüdítő Forgalmazó Kft. megkeresése is mutatja, hogy az ügyben maga az alperes sem tudott teljes bizonyossággal meggyőződni a vállalatcsoport felépítéséről. További probléma, ha a gyártók között a későbbiekben összefonódásra kerül sor, úgy az alperesi értelmezés alapján ez kihatással lehet a vendéglátó üzlet PBK-nak való megfelelésére még akkor is, ha a csomagoláson feltüntetett gyártó megnevezése nem változik. A gyártók vállalatcsoport szinten történő értelmezése tehát a Kertv.-ből nem vezethető le.
- [12] Kifogásolta, hogy az alperes elégtelen bizonyítási sztemderdeket alkalmazott, tényállás feltárási és indokolási kötelezettségének nem tett eleget. Az Sztv. szerinti vállalatcsoport meghatározása olyan tényezőktől függ, amelyeket kétséget kizáróan konszolidált éves beszámoló, hivatalos cégnyilvántartási adatok és társasági dokumentumok alapján lehet csak megállapítani.
- [13] Az alperes a kereset elutasítását kérte. Álláspontja szerint az alkotmánybírósági eljárás feltételei nem állnak fenn, mivel a normaszöveg értelmezése során nem merült fel olyan súlyos ellentmondás, ami ellehetlenítette volna a jogszabály értelmezését. A határozatban a törvény észszerű és gyakorlatban is követhető értelmezését adta. Az eljárása összhangban van a normavilágosság tekintetében megfogalmazott alkotmányossági követelményekkel, a vonatkozó jogszabályokat megfelelően értelmezte.
- [14] Kifejtette, a Kertv. 7/B.§ (2) bekezdésben előírt kötelezettség kapcsán az ásványvíz és szikvíz egy külön termékkategória, az üdítő és gyümölcsital, valamint gyümölcslé és gyümölcsnektár egy kategóriába tartozása pedig a jogvita szempontjából közömbös, mert az utóbbi kategóriákra nem állapított meg a felepres terhére jogsértést. A jogszabálynak való megfelelés költsége nem megfelelő érv a határozat jogszerűségének vitatására, a határozat 185-195. pontjai részletes indoklást tartalmaznak a nyelvtani és logikai értelmezés mentén arról, hogy miért 4 termékkategória azonosítható. A felperes funkcionális megközelítésű érvelésében maga is elkülöníti az üdítőitaloktól a gyümölcslé kategóriát a beszállítói szerződésében; mindezek miatt a gyümölcslé és gyümölcsnektár kategória az üdítőitaloktól elkülönült kategóriát jelent. A Jsztv.-re a határozatban csak kiegészítésként hivatkozott, az érvelésének alapját nem ez képezte. A vállalkozáscsoportokkal kapcsolatos alperesi értelmezés is megfelel a jogszabály céljának.
- [15] Hivatkozott az Alaptörvény 28. cikkére. A Kertv. 7/B.§ bevezető törvényi módosítás indokolásából kiolvasható, hogy a jogszabály célja a nagyobb gyártókkal szemben a kisebb szereplők előnyben részesítése. A határozatban ismertetett, az interneten gyorskereséssel elérhető nyilvános információk köztudomású tények, azok nem igényelnek külön bizonyítást. A felperes álláspontjával ellentétben nem szükséges egy adott összefonódás minden tranzakciós részletét pontosan ismerni a gazdasági szereplőnek ahhoz, hogy feltételezhesse, mely beszállítók mely vállalkozáscsoportba tartoznak. Az adott piacon jelentős gazdasági jelenléttel működő szereplők tekintetében alappal feltételezhető, hogy tisztában vannak a saját területükön működő szereplőkkel, beszállítókkal. A felperes 2022. január 21-től bővítette

termékkínálatát a jogsértéssel érintett termék kategóriában, miközben erre a saját jogértelmezése alapján nem lett volna szüksége.

A bírói indítvány és az Alkotmánybíróság határozata

- [16] A bíróság indítványozta az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés b) pontja és az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény 25. § (1) bekezdése alapján annak Alkotmánybíróság általi megállapítását, hogy Kertv. 7/B. § (2) bekezdése és (7) bekezdés b) pontja, valamint a (8) bekezdése ellentétes az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésével, valamint indítványozta e jogszabályi rendelkezések megsemmisítését az Alaptörvény 24. cikk (3) bekezdés a) pontja alapján, továbbá alkalmazhatóságuk kizárását a jelen – 105.K.700.681/2023. ügyszámon indult – közigazgatási perben. Másodlagosan a megsemmisíteni indítványozott jogszabályhelyek jelen perben való alkalmazhatóságának kizárását indítványozta.
- [17] Az Alkotmánybíróság a 14/2024. (VII.8.) számú határozatával (a továbbiakban: AB határozat) megállapította, hogy a Kertv. 7/B. § (1) és (2) bekezdésének „üditő- és gyümölcsital, gyümölcslé és gyümölcsnektár, valamint ásványvíz és szikvíz (szódavíz)” szövegrésze, valamint (8) bekezdés b) pontja alaptörvény-ellenes, ezért azokat megsemmisítette. A Kertv. 7/B. § (1) és (2) bekezdése az alábbi szöveggel marad hatályban: „7/B. § (1) Sör értékesítésével összefüggésben nem tehető olyan jognyilatkozat, amely értelmében a jognyilatkozat szerinti termék tekintetében a vendéglátó üzlet – ideértve az alkalmi rendezvényen való értékesítést is – vagy szálláshely (a továbbiakban e § alkalmazásában együttesen: italt árusító vendéglátó üzlet) egy naptári évre, illetve az alkalmi rendezvényre vonatkozó összes beszerzésének több mint 80%-a ugyanazon gyártótól származik. (2) Az italt árusító vendéglátó üzlet köteles a sör – kivéve csapon értékesített sör – értékesítése esetén termékenként legalább két különböző gyártó termékeinek értékesítését biztosítani.” Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy a Kertv. 7/B. § (1)–(2) bekezdése a megsemmisített részében, valamint (8) bekezdés b) pontja a Fővárosi Törvényszék előtt folyamatban lévő 105.K.700.681/2023. számú ügyben, valamint a jogerősen még le nem zárt ügyekben nem alkalmazható. A Kertv. 7/B. § (7) bekezdés b) pontja alaptörvény-ellenességének megállapítására irányuló bírói kezdeményezést elutasította.
- [18] Az AB határozat értelmében az indítvány helyesen hivatkozott arra, hogy a Kertv. nem tartalmaz értelmező rendelkezést vagy utaló szabályt a megjelölt termék kategóriákra. Az Alkotmánybíróság gyakorlata alapján ebben az esetben az adott kifejezés általánosan ismert és elfogadott jelentéstartalmából, vagy ha szakkifejezésről van szó, annak elfogadott jelentéstartalmából kiindulva a jogalkalmazó állapítja meg, hogy a jogszabályban használt egyes kifejezések milyen tartalmat ölelnek fel az adott jogszabályi összefüggésben. Jelen ügyben a szóban forgó kifejezések szakjogi jelentése nem határozható meg egyértelműen. A Kertv. nem tesz eleget a normavilágosság követelményének, mivel e kifejezések pusztán jogalkalmazói jogértelmezés útján nem értelmezhetők egyértelműen. Ugyancsak bizonytalan a „gyártó” fogalma az idézett termék kategóriákkal összefüggésben. A kérdéses kategóriák a rendelkezés tárgyi és személyi hatályának bizonytalanságát is eredményezik, és ezek vonatkozásában a szabály értelmezhetetlen volta olyan súlyú jogalkotási hiba, ami a norma jogbiztonságnak megfelelő alkalmazását nem teszi lehetővé. Az Alkotmánybíróság ezért a Kertv. egyes rendelkezéseit alaptörvény-ellenesnek nyilvánította és megsemmisítette.
- [19] Az AB határozat alapján a felperes az alperes határozatának megsemmisítését kérte. Az alperes az AB határozatnak megfelelő döntést kért.

A bíróság döntése és annak jogi indokai

- [20] A kereset alapos.
- [21] A bíróság az alperes határozatának jogszerűségét az AB határozatot alapul véve vizsgálta.
- [22] A bíróság a [16] bekezdésben részletezettek szerint az ott feltüntetett jogszabályi rendelkezések tekintetében – azok alaptörvény-ellenességének észlelése okán – kezdeményezte a peres eljárás felfüggesztése mellett az Alkotmánybíróság eljárását.
- [23] Az Alkotmánybíróság az AB határozatban, esszenciálisan a fenti [18] bekezdésben összefoglalt indokolással megállapította, hogy a Kertv. 7/B. § (1)-(2) bekezdései részben, valamint a (8) bekezdés b) pontja alaptörvény-ellenesek, ezért azokat megsemmisítette és alkalmazhatóságukat a jelen perben kizárta. A nyilvános AB határozatot meg nem ismételve a bíróság megállapította, hogy mivel az alperes határozatában a felperes terhére megállapított jogsértés a Kertv.-nek az Alkotmánybíróság által alaptörvény-ellenesnek ítélt rendelkezésein, különösen a 7/B.§ (2) bekezdésén alapult, ezért az AB határozat joghatásaként az alperes határozata elveszítette a jogalapját.
- [24] A bíróság ezért – figyelembe véve, hogy az AB határozat az alkalmazási tilalomról is rendelkezett – az alperes határozatát a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 92. § (1) bekezdés c) pontja alapján megsemmisítette, mert a határozatot az alperes kizárólag az ügyben nem alkalmazható jogszabályi rendelkezésre alapította.
- [25] A felperes költségjegyzékek alapján összesen 4.616.583 forint perköltség megtérítését kérte. A bíróság a felperes perköltségéről a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 83. § (1) bekezdése alapján rendelkezett, mértékét a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (6) bekezdése alapján az igényelt összegnél alacsonyabban állapította meg, mert a 2023. június 13. napján benyújtott költségjegyzék mellékleteként csatolt részletezésből a ténylegesen elvégzett jogi munka nem volt megállapítható, a (nem kitakart) tevékenységleírások több helyen átfedéseket, ismétlődéseket tartalmaztak. A 2024. december 17. napján csatolt költségjegyzékből pedig nem állapítható meg, hogy az első költségjegyzéken felszámított költségek után milyen, a perbe vitt jog érvényesítésével okozati összefüggésben és szükségképpen felmerült jogi munkák merültek fel, különös tekintettel arra, hogy az Alkotmánybíróság előtti eljárás idejére az eljárást a bíróság felfüggesztette. Mindezek alapján a bíróság összesen 35 munkaóra elszámolást ítelt a Pp. 80.§-ára tekintettel jogszerűnek (33 óra a korábbi, míg 2 óra a 2024. december 17-ei kimutatásban szereplő óradíjak és euro/forint árfolyam szerint), ami a felperes keresetlevelének elkészítését, a tárgyalásokon való részvételt foglalja magában.
- [26] Az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 42.§ (1) bekezdés a) pontja, valamint a 45/A. § (2) bekezdése szerint számított mértékű kereseti illeték az alperes teljes személyes illetékmentessége okán a Pp. 102. § (6) bekezdése alapján az állam terhén marad.
- [27] Az ítélet elleni fellebbezés lehetőségét a Kp. 99. § (1) bekezdése zárja ki.

Záró rész

Budapest, 2024. december 17.

dr. Huber Gábor s.k.

dr. Nagy Péter s.k.

dr. Litauszki Tibor s.k.

a tanács elnöke

előadó bíró

bíró